

**УХВАЛА
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Дмитришина Любомира Ігоровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) статті 185¹, пункту 2 статті 278, статті 280 Кодексу України про адміністративні правопорушення

Київ
21 лютого 2024 року
№ 36-1(І)/2024

Справа № 3-18/2024(41/24)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Колісник Віктор Павлович (голова засідання, доповідач),
Кичун Віктор Іванович,
Філюк Петро Тодосьович,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Дмитришина Любомира Ігоровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) статті 185¹, пункту 2 статті 278, статті 280 Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Заслухавши суддю-доповідача Колісника В.П. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Дмитришин Л.І. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині першій статті 8 Конституції України (конституційність) статтю 185¹ Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – Кодекс), частині першій статті 8, частині першій,

пункту 3 частини другої статті 129 Конституції України (конституційність) пункт 2 статті 278, статтю 280 Кодексу.

Згідно зі статтею 185¹ Кодексу порушення встановленого порядку організації або проведення зборів, мітингів, вуличних походів і демонстрацій має наслідком попередження або накладення штрафу від десяти до двадцяти п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян; ті самі дії, вчинені повторно протягом року після застосування заходів адміністративного стягнення або організатором зборів, мітингу, вуличного походу, демонстрації, мають наслідком накладення штрафу від двадцяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправні роботи на строк від одного до двох місяців з відрахуванням двадцяти відсотків заробітку, або адміністративний арешт на строк до п'ятнадцяти діб.

Відповідно до пункту 2 статті 278 Кодексу орган (посадова особа) під час підготування до розгляду справи про адміністративне правопорушення розв'язує, зокрема, таке питання: „чи правильно складено протокол та інші матеріали справи про адміністративне правопорушення“.

Згідно зі статтею 280 Кодексу орган (посадова особа) під час розгляду справи про адміністративне правопорушення зобов'язаний з'ясувати: чи було вчинено адміністративне правопорушення, чи винна ця особа в його вчиненні, чи підлягає вона адміністративній відповідальності, чи є обставини, що пом'якшують і обтяжують відповідальність, чи заподіяно майнову шкоду, чи є підстави для передання матеріалів про адміністративне правопорушення на розгляд громадської організації, трудового колективу, а також з'ясувати інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи; особливості розгляду справ про адміністративне правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксоване в автоматичному режимі, безпеки на автомобільному транспорті та про порушення правил зупинки, стоянки, паркування транспортних засобів, зафіксоване в режимі фотозйомки (відеозапису), установлено статтями 279¹–279⁸ Кодексу.

Суб'єкт права на конституційну скаргу зазначає, що застосування судом у його справі статті 185¹ Кодексу призвело до порушення його конституційних прав, визначених статтею 39, частиною першою статті 57 Конституції України, а саме права на проведення мирних зібрань, права знати свої права й обов'язки. Також автор клопотання вважає, що приписи пункту 2 статті 278, статті 280 Кодексу суперечать Основному Закону України, оскільки уможливають ухвалення судом із власної ініціативи рішення про повернення протоколу про адміністративне правопорушення на доопрацювання до органу (посадової особи), що його склав (склала).

2. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу непринятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77).

З аналізу конституційної скарги випливає, що постанова Волинського апеляційного суду від 10 січня 2024 року не є остаточним судовим рішенням у справі Дмитришина Л.І. у розумінні вимог частини першої статті 55, частини першої статті 56, частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, оскільки розгляд справи по суті не завершено. У вказаній постанові застосовано лише частину другу статті 185¹ Кодексу.

Частину першу статті 185¹ Кодексу не застосовано в судових рішеннях у справі Дмитришина Л.І., а отже, він помилково визначив частину першу статті 185¹ Кодексу як предмет розгляду в Конституційному Суді України.

Тож Дмитришин Л.І. не є суб'єктом права на конституційну скаргу в частині відповідності Конституції України (конституційності) статті 185¹ Кодексу, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження в цій частині згідно з пунктом 1 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – звернення до Конституційного Суду України неналежним суб'єктом.

Зі змісту конституційної скарги також убачається, що автор клопотання висловив незгоду з постановою Волинського апеляційного суду від 10 січня 2024 року, ухваленою в його справі, однак це не можна вважати належним обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності пункту 2 статті 278, статті 280 Кодексу.

Отже, Дмитришин Л.І. не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження в частині відповідності Конституції України (конституційності) пункту 2 статті 278, статті 280 Кодексу згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Дмитришина Любомира Ігоровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) статті 185¹ Кодексу

України про адміністративні правопорушення на підставі пункту 1 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – звернення до Конституційного Суду України неналежним суб’єктом; пункту 2 статті 278, статті 280 Кодексу України про адміністративні правопорушення на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**